

Протокол

№

гр. София, 24.04.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 24.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9248** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 15.26 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Н. О. Г. – уведомен от предходното съдебно заседание се явява лично.

ОТВЕТНИКЪТ ДИРЕКТОРЪТ НА ОД МВР – ГР. В. - уведомен от предходното съдебно заседание, не се явява и не изпраща представител.

ОТВЕТНИКЪТ МИНИСТЪРЪТ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – редовно уведомен се представлява от юрк. Ц. с пълномощно по делото.

За СГП се явява прокурор К..

Страните /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА, че същото е отложено за събиране на доказателства, такива са постъпили от юрк. Ц. с молба от 20.02.23г., към която са приложени под опис писмени доказателства – заповеди, справки, декларации.

Жалбоподателят: Запознат съм и моля да се приемат. Нямам доказателствени искания.

Юрк. Ц.: Нямам доказателствени искания и няма да соча други доказателства.

Прокурорът: Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА писмените доказателства представени с докладваната молба от ответника.

СЪДЪТ предвид събраните по делото доказателства и липсата на

доказателствени искания намира делото за изяснено от фактическа страна и

**ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО**

Жалбоподателя Г.: Моля да уважите жалбата и да постановите решение, с което да отмените процесната заповед № 369р-20174/17.11. 2020г. на директора на ОДМВР - В., тъй като считам, че същата е издадена от некомпетентен орган и второ при съществени нарушения на материалните и административнопроизводствените правила. Искам да заостря вниманието Ви към представените две заповеди, които напълно съответстват на заповедта, с която съм преназначен и аз, като разликата е само чл. 4 от Наредба 8121310, което няма никакво отношение към преназначаването. Видно е, че закона за МВР работи с термина „преназначаване“ и единствено в 236 е употребен термина „преместване“. Преместването касае самото място. Представям Заповед № 8121к - 1214/31.03.2014г., с която е преназначен директорът ми Я. Я. и следващата заповед пак за неговото преназначаване е Заповед № 8121к3129/16.03.2018г. и моята заповед, с която аз съм преназначен № 8121к7371 от 10.10.2017г. – видно от тях те са с идентично съдържание и правно основание. За мен е тенденциозен отказа да ми се изплати обезщетение

Юрк. Ц.: Моля да отхвърлите жалбата. Не се спори по самото преназначаване, а за изплащане на средства при преместването, което видно от представените по делото доказателства не е направено от министъра на вътрешните работи. Ние сме ненадлежен ответник. По основателността на иска, моля да се направи съпоставка с оглед промяната ако такава е съществувала при преназначаването на съответния служител. Считаме, че директорът на ОДМВР - В. е надлежния ответника.

Жалбоподателя Г. /реплика/: По гл. 11 е компетентен само министърът на вътрешните работи. В Наредба 8121з920/2017г., ал. 5 е казано, че обезщетението по ал.1 се изплащат след издаване на заповед от ръководителя на структурата за определяне на обезщетението, а не за неговото право. Правото министъра трябва да го определи още със заповедта за преназначаване, което министърът обикновено не прави.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че иска е основателен и моля да го уважите.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15.33 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР:

